

1. Ir jis galvojo apie tuos visus žodžius kuriuos buvo jai savo mintyje sakęs. 2. Jis kopė į tas žilas aukštumas iš lėto plaukė drauge su jomis plaukė netekęs minčių ir jausmų laimingas savo sielos ištuštėjimu ir ana gilia žydruma tolybėje. 3. Dirsės šiurkščiais savo grūdais braukėsi pro rankas rugiagėlės kaišė nustebusius savo žiedus iš po nulinkusių javų svarios varpos šaukė juos prie žemės į kurią jie buvo nuberti ir kurioje miegojo baltas žiemos dienas ir naktis. 4. Atrodė kad už šitos šakų ir kamienų tankmės būtų kitas pasaulis kiti žmonės kiti balsai pas kuriuos nyku ir drovu įžengti. 5. Jis klausėsi ar neišgirs pažįstamo balso. 6. Pro agrastus iššoko šuniukas ir puolė antiną kuris lyginosi plunksnas ant kranto. 7. Sotas buvo erdvus ir tų krūmų ilgos eilės augo tarp nubaltintų obelių ir kriausių. 8. Kai kur kėlė šakas serbentai su raudonomis jau kiek praretintomis kekėmis į kurias pavydžiai žiūrėjo gaidys ir pasišokinėdamas mėgino skintis.

1. Ir jis galvojo apie tuos visus žodžius kuriuos buvo jai savo mintyje sakęs. 2. Jis kopė į tas žilas aukštumas iš lėto plaukė drauge su jomis plaukė netekęs minčių ir jausmų laimingas savo sielos ištuštėjimu ir ana gilia žydruma tolybėje. 3. Dirsės šiurkščiais savo grūdais braukėsi pro rankas rugiagėlės kaišė nustebusius savo žiedus iš po nulinkusių javų svarios varpos šaukė juos prie žemės į kurią jie buvo nuberti ir kurioje miegojo baltas žiemos dienas ir naktis. 4. Atrodė kad už šitos šakų ir kamienų tankmės būtų kitas pasaulis kiti žmonės kiti balsai pas kuriuos nyku ir drovu įžengti. 5. Jis klausėsi ar neišgirs pažįstamo balso. 6. Pro agrastus iššoko šuniukas ir puolė antiną kuris lyginosi plunksnas ant kranto. 7. Sotas buvo erdvus ir tų krūmų ilgos eilės augo tarp nubaltintų obelių ir kriausių. 8. Kai kur kėlė šakas serbentai su raudonomis jau kiek praretintomis kekėmis į kurias pavydžiai žiūrėjo gaidys ir pasišokinėdamas mėgino skintis.

1. Ir jis galvojo apie tuos visus žodžius kuriuos buvo jai savo mintyje sakęs. 2. Jis kopė į tas žilas aukštumas iš lėto plaukė drauge su jomis plaukė netekęs minčių ir jausmų laimingas savo sielos ištuštėjimu ir ana gilia žydruma tolybėje. 3. Dirsės šiurkščiais savo grūdais braukėsi pro rankas rugiagėlės kaišė nustebusius savo žiedus iš po nulinkusių javų svarios varpos šaukė juos prie žemės į kurią jie buvo nuberti ir kurioje miegojo baltas žiemos dienas ir naktis. 4. Atrodė kad už šitos šakų ir kamienų tankmės būtų kitas pasaulis kiti žmonės kiti balsai pas kuriuos nyku ir drovu įžengti. 5. Jis klausėsi ar neišgirs pažįstamo balso. 6. Pro agrastus iššoko šuniukas ir puolė antiną kuris lyginosi plunksnas ant kranto. 7. Sotas buvo erdvus ir tų krūmų ilgos eilės augo tarp nubaltintų obelių ir kriausių. 8. Kai kur kėlė šakas serbentai su raudonomis jau kiek praretintomis kekėmis į kurias pavydžiai žiūrėjo gaidys ir pasišokinėdamas mėgino skintis.